

BÀI HỌC 5

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU LÀ VỊ THẦY CAO CẢ

CÂU GỐC: “*Vì Đức Chúa Trời, — là Đấng có phán: Sự sáng phải soi từ trong sự tối tăm! — đã làm cho sự sáng Ngài chói lòa trong lòng chúng tôi, đặng sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jêsus Christ*” (2 Cô-rinh-tô 4:6).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Hê-bơ-rơ 1:1-4; 2 Cô-rinh-tô 4:1-6; Giăng 1:14, 18; 14:1-14; Phi-líp 2:1-11; 2 Cô-rinh-tô 5:16-21.*

Billy Graham kể câu chuyện khi ông đi cùng với một vị tướng viếng thăm những người lính tại một bệnh viện dã chiến. Một người lính trẻ tuổi đã bị thương toàn cơ thể đến nỗi anh ta chỉ có thể nằm úp mặt trên một băng ca thép bằng những miếng sợi vải bố. Một bác sĩ thì thăm với mục sư Graham, “Tôi e anh ấy sẽ chẳng bao giờ đi đứng trở lại được nữa.” Người lính trẻ nói với vị tướng, “Thưa ngài, . . . Tôi đã chiến đấu dưới quyền ông, nhưng vì tôi chưa bao giờ nhìn thấy ông. Có thể nào cho tôi được nhìn thấy gương mặt của ông không?” Vị tướng nằm xuống, trượt dưới cái khung bằng vải bạt và nói chuyện với người lính. Ông Graham nhìn cảnh ấy, và ông thấy một giọt nước mắt của người lính trẻ rơi xuống trên má người tướng lãnh.

Vào thời Chúa Giê-su ra đời, nhân loại cũng oằn oại đau đớn và cần một cái nhìn nhơn từ để chữa lành của Đức Chúa Trời. Như thế loài người đã nài nỉ, “Đức Chúa Trời ơi, chúng con có thể nhìn thấy được gương mặt và ánh nhìn của Ngài không?” Khi sai Con Ngài đến hành tinh này, Đức Chúa Cha đã gửi một Vị Thầy Cao Quý xuống trần thế với một nhiệm vụ: thể hiện cho loài người thấy gương mặt của Ngài. Kể từ đó, chúng ta đã có một đặc ân kỳ diệu là được có “sự thông biết về vinh hiển Đức Chúa Trời soi sáng nơi mặt Đức Chúa Jêsus Christ” (2 Cô-rinh-tô 4:6).

Khi chúng ta nhìn xem vị Thầy Cao Quý đến với trần gian, chúng ta có thể học được gì từ nơi Ngài?

1. TIẾT LỘ VỀ ĐỨC CHÚA CHA

Các điểm quan trọng nhất mà tác giả sách Hê-bơ-rơ nói trong phần mở đầu của sách là gì? (Hê-bơ-rơ 1:1-4).

Các tác giả Tân Ước luôn nhấn mạnh một ý tưởng quan trọng: Đức Chúa Giê-su đến thế gian để cho loài người thấy Cha là ai. Trong quá khứ, sự mặc khải của Đức Chúa Trời đến một cách rời rạc qua các tiên tri; Nhưng, qua Đức Chúa Giê-su, sự mặc khải cuối cùng và đầy đủ của Đức Chúa Trời đã đến.

Ngoài ra, qua con người của Ngài, Chúa Giê-su “là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bốn thể Ngài” (Hê-bơ-rơ 1:3). Là con người tội lỗi, chúng ta không thể nào hoàn toàn đứng vững trước sự vinh hiển của Đức Chúa Cha. Là Con nhập thể, Chúa Giê-su phản ánh sự vinh hiển đó. Qua dạng thể con người của Đấng Christ, sự vinh hiển của Đức Chúa Trời được lắng đọng hầu chúng ta có thể nhìn thấy được và hiểu rõ bản chất của Ngài.

Đức Chúa Giê-su cũng là “hình bóng của bốn thể Ngài” (Hê-bơ-rơ 1:3). Chữ được dùng ở đây đến từ tiếng Hy Lạp *charactēr*, đôi khi được dùng để chỉ về một dấu ấn, là một con dấu tạo ra bằng sáp hay là dấu đóng trên một đồng tiền. Vì vậy, Chúa Giê-su là người mang dấu ấn chính xác của Đức Chúa Trời như Hê-bơ-rơ 1:3 đã nói.

Nếu chúng ta muốn biết Cha, chúng ta phải lắng nghe cẩn thận những gì vị Thầy Cao Quý của chúng ta nói về Ngài (Đức Chúa Cha). Và chúng ta cũng phải quan sát vị Thầy Cao Quý nữa vì nơi Đức Chúa Con, chúng ta nhìn thấy Đức Chúa Cha.

So sánh Hê-bơ-rơ 1:1-4 với 2 Cô-rinh-tô 4:1-6. Trong 2 Cô-rinh-tô 4:1-6, Chúa Giê-su là ai, và chúng ta học được gì từ Ngài?

Khi giáo dục người khác về Đức Chúa Trời, Phao-lô và những người đồng công cố gắng phản ánh chức vụ dạy dỗ của chính Đức Chúa Giê-su về Đức Chúa Cha. Như chính Ngài “là ảnh tượng của Đức Chúa Trời” (2 Cô-rinh-tô 4:4), Đức Chúa Giê-su đã mang đến cho chúng ta sự hiểu biết về Đức Chúa Cha. Tương tự như vậy, Phao-lô tránh sự sai lạc và xuyên tạc Lời Chúa mà thay vào đó, ông luôn trình bày sự thật cách rõ ràng để hiểu (2 Cô-rinh-tô 4:2).

Như trong sự tạo thể, Đức Chúa Trời đã dùng ánh sáng để xua tan bóng tối, Ngài đã ban cho chúng ta Con của Ngài, Đức Chúa Giê-su, để xua tan những quan điểm sai lầm về Ngài và để cho chúng ta thấy sự thật về Đức Chúa Trời. Chính từ gương mặt của Đức Chúa Giê-su, chúng ta có được kiến thức rõ ràng nhất về Đức Chúa Trời (2 Cô-rinh-tô 4:6).

Đức Chúa Giê-su đã phản ánh trung thực Đức Chúa Cha, một điều mà chúng ta cũng được kêu gọi để làm vì chúng ta được mời đến và “trở nên kẻ bắt chước Đức Chúa Trời như con cái rất yêu dấu của Ngài” (Ê-phê-sô 5:1). Điều ấy có nghĩa là gì, và chúng ta có thể học được gì từ Chúa Giê-su về cách trở nên “kẻ bắt chước” Chúa?

2. TIẾT LỘ VỀ ĐỨC CHÚA CHA (TIẾP THEO)

Trong phần mở đầu đầy xúc động của phúc âm Giảng (Giăng 1:1-18), người sứ đồ đã thảo luận về Đức Chúa Giê-su chính là “Lời” muôn đời. Những lời ông tuyên bố về Đức Chúa Giê-su không e dè hoặc ngại ngùng; nhưng là những lời mạnh dạn và trong một phạm vi được áp dụng cho tất cả mọi sự. Đức Chúa Giê-su đã hiện hữu từ trước khi thế giới trở thành hiện hữu. Thật ra, Đức Chúa Giê-su là tác nhân của sự sáng tạo. “Muôn vật bởi Ngài làm nên, chẳng vật chi đã làm nên mà không bởi Ngài” (Giăng 1:2, 3). “Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người” (Giăng 1:4), và, như Lời đã “đến thế gian soi sáng mọi người” (Giăng 1:9).

Theo Giảng, việc Đấng Christ trở thành một con người đã mang lại kết quả nào? Như Lời, Ngài đã mang ánh sáng nào? Ngài đã hội đủ những điều kiện để làm được điều ấy? Giăng 1:14, 18.

“Ánh sáng đã xuất hiện khi bóng tối của thế gian sâu dầy nhất . . .

“Chỉ có một niềm hy vọng cho loài người . . . rằng sự hiểu biết về Đức Chúa Trời có thể được phục hồi cho thế gian.

“Đấng Christ đã đến để khôi phục sự hiểu biết này trong lòng con người. Ngài đến để đẩy qua một bên sự giáo huấn sai lầm mà theo đó những người tuyên bố rằng mình biết Đức Chúa Trời mà họ đã nói sai về Ngài. Đấng Christ đến để thể hiện bản chất của luật pháp của Ngài, để tỏ bày về toàn mỹ của sự thánh thiện qua cá tính của chính Ngài.” – Ellen G. White, *Education*, trang 74, 76.

Tất cả mọi điều Đức Chúa Giê-su đã làm khi Ngài còn ở nơi trần thế là chỉ vì một mục đích duy nhất: “sự mặc khải về Đức Chúa Trời để mang nhân loại đến gần với Ngài.” – *Education*, trang 82.

Chính Đức Chúa Giê-su phán, “Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha” (Giăng 14:9). Chúa đã phán lời này lúc nào và trong bối cảnh nào? Tại sao Ngài lại nói lời này? Giăng 14:1-14.

Rất dễ cho chúng ta chỉ trích câu nói ngớ ngẩn của Phi-líp (Giăng 14:8) “Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng con thì đủ rồi.” Sau bao năm đi theo và gần gũi với Đức Chúa Giê-su, ông vẫn không hiểu điểm cốt yếu của sự giáng sinh làm người của Đức Chúa Giê-su là để thể hiện bản tính của Đức Chúa Cha. Có lẽ các giáo viên ngày nay cũng tự an ủi phần nào là chính học trò của Vị Thầy Cao Cả cũng đã học và vẫn còn thiếu sót trong sự hiểu biết! Tuy nhiên, lời tuyên bố của Phi-líp có thể được ghi lại, không phải để cho chúng ta lý do để chỉ trích người bèn là cho chúng ta cơ hội để kiểm tra chính mình. Chúng ta đã cùng đi với Chúa Giê-su được bao lâu rồi? Và chúng ta có hiểu Đức Chúa Giê-su khá hơn Phi-líp chăng? “Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha.”

3. ĐỌC ĐƯỢC TƯ TƯỞNG VỊ THẦY CAO CẢ

Điều ưu tư nào Phao-lô có về cộng đồng Cơ Đốc nhân tại Phi-líp đã khiến ông viết bức thư cho họ? Phi-líp 2:1-4; Phi-líp 4:2, 3.

Phi-líp 2:1-11 là một trong những đoạn văn sâu sắc nhất trong toàn bộ Kinh Thánh. Nó thảo luận về sự hằng hữu của Đấng Christ, thiên tính của Ngài, sự nhập thể của Ngài, nhân tính của Ngài, sự chấp nhận cái chết của Ngài trên thập tự giá. Nó mô tả con đường dài, khó khăn, đi đến sự chết của mình mà Chúa Giê-su đã đi từ thiên đàng đến Núi Sọ (Phi-líp 2:5-8). Và nó mô tả cách Đức Chúa Cha làm vinh hiển Chúa Giê-su và nâng Ngài lên một vị trí được thờ phượng bởi toàn vũ trụ (Phi-líp 2:9-11). Rất nhiều chân lý lạ lùng được gói gọn trong những câu Kinh Thánh ấy.

Phao-lô giới thiệu Phi-líp 2:5-11 như thế nào? Trong số các sự kiện của cuộc đời Chúa Giê-su mà Phao-lô tán dương, điều nào, theo bạn, ông hy vọng những kẻ tin Đấng Christ muốn đời sống họ phản ánh? Phi-líp 2:6-11.

Phao-lô hy vọng rằng các tín hữu tại Phi-líp, là những kẻ có tính tranh luận, sẽ học hỏi từ Chúa Giê-su và sự nhập thể của Ngài. Nếu Chúa Giê-su có thể chấp nhận hình dạng con người, “chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người” (Phi-líp 2:7), và phải chịu cả cái chết xấu xa trên thập tự giá, thì các tín đồ ở Phi-líp phải nên đối đãi nhau như thế nào?

Chúng ta cần nhớ rằng có nhiều điều mình phải học hỏi từ Vị Thầy Cao cả, Đức Chúa Giê-su. Chúng ta học hỏi từ những sứ điệp mà Ngài giảng dạy khi Ngài còn trong chức vụ nơi trần gian. Chúng ta học hỏi từ những phép lạ mà Ngài thực hiện và cách mà Ngài đối với người khác. Chúng ta có thể tìm cách làm gương trong các mối tương quan của chúng ta với người khác theo như cách Ngài đã sống, và đã sẵn lòng trao đổi vinh quang của thiên đàng cho một máng cỏ. Thật còn bài học nào cao quý hơn cho chúng ta?

Trong khi đó, thế gian quá thường xuyên mời gọi chúng ta tự nâng cao cá nhân mình, tự hào về những thành tựu của mình. Nơi máng cỏ ở Bết-lê-hem và từ Vị Thầy Cao cả, chúng ta học được một bài học khác – mà công việc giáo dục và sự cứu rỗi tuyệt vời của Đức Chúa Trời được thực hiện không phải bằng cách tự tôn vinh chính chúng ta bèn là bằng cách hạ mình xuống trước Chúa và trở thành tôi tớ cho tha nhân.

Tình huống nào bạn đang phải đối mặt, ngay cả lúc này, mà trong đó sự khiêm tốn của chính bản thân bạn có thể cho bạn cơ hội mạnh mẽ để phản ánh Đấng Christ cho người khác?

4. HÒA THUẬN VỚI ĐỨC CHÚA CHA

Những mối tương quan giữa người với người quá thường xuyên bị tan vỡ. Chúng ta trở nên xa cách với nhau. Cũng người đã từng là bạn thân của chúng ta, theo thời gian, nay thành người mà chúng ta không tin tưởng. Tuy nhiên, một mối tương quan gây vỡ vẫn có thể được hàn gắn. Khi điều ấy xảy ra thì chúng ta trải nghiệm được sự kỳ diệu của sự hòa giải. Kinh nghiệm hòa giải thương yêu trở lại không thường khi xảy ra trong đời sống thể nhân.

Làm thế nào mà sự hòa giải là ở chính trung tâm của sự nhập thể của Đấng Christ trong vai trò của Ngài là Vị Thầy Cao cả? 2 Cô-rinh-tô 5:16-21.

Nếu chúng ta cảm thấy thật ân phước khi mối quan hệ của mình với một người khác được phục hồi, thì chúng ta nên còn thấy tuyệt vời là dường bao khi mình được hòa giải với Đức Chúa Trời? Trong 2 Cô-rinh-tô 5:16-21, Phao-lô nói rất rõ ràng về ai đang thực hiện việc hòa giải cho chúng ta – Đức Chúa Cha đã đi đầu trong việc hàn gắn mối tương quan tan vỡ của chúng ta với Ngài. Và Ngài đã thực hiện công việc hòa giải này qua Đấng Christ.

“Mọi điều đó đến bởi Đức Chúa Trời, Ngài đã làm cho chúng ta nhờ Đấng Christ mà được hòa thuận lại cùng Ngài, và đã giao chức vụ giảng hòa cho chúng ta” (2 Cô-rinh-tô 5:18, 19).

Tuy nhiên, một lần nữa, chúng ta không chỉ đơn giản là kẻ thụ nhận của niềm phước hạnh của sự hòa giải mà thôi. Chúng ta phải học từ Vị Thầy Cao cả. Bằng sự nhập thể của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã dự phần vào công việc hòa giải. Và chúng ta cũng vậy, chúng ta được mời để dự phần trong công việc ấy. Đức Chúa Trời đã hòa giải chúng ta với chính Ngài qua Đấng Christ, và bây giờ, chúng ta, cùng với Phao-lô, được giao phó dự phần trong mục vụ hòa giải.

Cô-lô-se 1:15-20 là một đoạn tuyệt vời khác trong Tân Ước về sự nhập thể của Đấng Christ. Đoạn Kinh Thánh này thường được cho là một bài thánh vịnh, nửa phần đầu của nó là nói về vai trò của Đấng Christ trong sự sáng thế (câu 15-17), trong khi phần cuối thì tập trung vào vai trò của Ngài trong sự cứu chuộc (câu 18-20). Nhờ vai trò của Đấng Christ với tư cách là Đấng Cứu Chuộc và là Đấng Tạo Hóa, Đức Chúa Trời hòa giải tất cả muôn loài vạn vật với chính Ngài. Công việc hòa giải mà Đức Chúa Cha hoàn thành qua Đức Chúa Con có giá trị cho toàn vũ trụ, “và bởi huyết Ngài trên thập tự giá, thì đã làm nên hòa bình, khiến muôn vật dưới đất trên trời đều nhờ Ngài mà hòa thuận cùng chính mình Đức Chúa Trời” (Cô-lô-se 1:20).

Tuy dầu chúng ta không bao giờ có thể làm gì để bằng với công việc hòa giải cho muôn loài vạn vật của Vị Thầy Cao Cả, chúng ta vẫn được mời dự phần vào công việc hòa giải, trong lĩnh vực của khả năng mình (2 Cô-rinh-tô 5:18). Đây có thể là những gì trong lòng của Chúa Giê-su khi Ngài cầu nguyện, “Như Cha đã sai Con trong thế gian, thì Con cũng sai họ trong thế gian” (Giăng 17:18)?

Có những cách thực tế nào chúng ta có thể phản ánh vai trò của Đức Chúa Trời là Đấng hòa giải? Nghĩa là, trong tình huống nào lúc này (nếu có), bạn có thể giúp mọi người được hòa giải với nhau không?

5. NHỮNG HỌC TRÒ ĐẦU TIÊN

Chỉ trước đó, họ là một nhóm những người chăn chiên thường tình chăm sóc bầy mình trên núi đồi một thị trấn nhỏ. Nhưng trong khoảng khắc, họ đã là những kẻ được chứng kiến một sự kiện lạ lùng: sự hiện đến của các thiên thần để mang đến cho họ một tin kinh ngạc phi thường. Bị thúc đẩy bởi sự xuất hiện ấy, họ đi tìm cho được hài nhi mà các thiên thần đã truyền báo cho họ.

Hãy tưởng tượng nếu bạn là một kẻ chăn chiên trong nhóm ấy, nhìn chăm chú vào trong máng cỏ. Bạn sẽ thấy gì? Lu-ca 2:8-20

Chúng ta phải thật ngưỡng mộ những người học trò đầu tiên của Vị Thầy Cao Cả, là Giô-sép, Ma-ri và các mục đồng. Sự ra đời trong điều kiện khiêm nhường của Đức Chúa Giê-su không cho thấy sự kỳ diệu nào của việc Chúa giáng trần nhập thể làm người. Khó cho ai tưởng tượng được trong hình ảnh của Hài Nhi Giê-su lại là chính Đức Chúa Trời đã trở thành Một với loài người. Tuy nhiên, với sự trợ giúp của các sự mặc khải, những giấc mơ và các thiên thần, những người học sinh đầu tiên của Chúa đã có thể thấy xa hơn về ngoài của Hài Nhi Giê-su. Những người chăn chiên đã chạy ra rao báo cho mọi người khác biết rằng danh tính của em bé này, “ấy là hôm nay tại thành Đa-vít đã sanh cho các ngươi một Đấng Cứu thế, là Christ, là Chúa” (Lu-ca 2:11; so sánh Lu-ca 2:17).

Các nhà Thông thái phản ứng thế nào với tin tức về sự ra đời của Đức Chúa Giê-su? Vua Hê-rốt phản ứng thế nào? Ma-thi-ơ 2:1-12.

Trước khi Ngài khởi sự chức vụ, trước khi câu chuyện dụ ngôn đầu tiên được kể, hay phép lạ đầu tiên được thực hiện, Vị Thầy Cao Cả đã là xứng đáng được chúng ta phụng thờ chỉ vì Ngài là ai. Để thực sự cảm nhận đầy đủ chức vụ giảng dạy sau này của Chúa Giê-su, chúng ta phải tham gia với những học sinh đầu tiên của Ngài: các Nhà Thông Thái trong sự thờ phượng của họ đối với Vị Thầy Cao Cả. Ngài là Đấng mà chúng ta ngưỡng mộ không chỉ là một nhà giáo dục thông thái mà vì Ngài là Đức Chúa Trời đến để sống với loài người. Giáo dục Cơ Đốc giáo là bắt nguồn từ sự thờ phượng của Đấng Christ.

Cùng với các Nhà Thông Thái, những kẻ mục đồng và các thiên sứ, chúng ta được mời gọi thờ phượng Đấng Christ, vị vua mới sinh và để qua Hài Nhi Giê-su nhìn thấy chính Đức Chúa Trời của thực tại.

Suy gẫm về sự nhập thể của Đức Chúa Giê-su để hiểu vì sao chúng ta cần biết bản tính của Đức Chúa Trời. Đấng Tạo Hóa của toàn vũ trụ, Ngài quá vĩ đại vô cùng đến mức chúng ta không thể thấu hiểu được sự vĩ đại ấy – vậy mà Ngài đã tự hạ mình bằng cách trở thành như loài người, sống như Chúa Giê-su đã sống, rồi chết trên thập tự giá, tự mình gánh chịu hình phạt cho tội lỗi của chúng ta. Tại sao các điều này là một tin tốt lành?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Trong Vị Thầy được gửi đến từ Đức Chúa Trời, tất cả các công việc giáo dục thật tim thấy trọng tâm của nó. Về công việc này ngày nay cũng thật giống như công việc mà Ngài đã thiết lập cách đây một ngàn tám trăm năm trước [bà White viết những lời này gần 200 năm trước], Đấng Cứu Rỗi phán những lời này:

“Ta là Đấng trước hết, và là Đấng sau cùng, là Đấng Sống; Ta là An-pha và Ô-mê-ga, nghĩa là đầu tiên và cuối cùng” (Khải huyền 1:17, 18; 21:6).

“Trước sự hiện diện của một Vị Thầy như vậy, nếu được cơ hội để được có sự giáo dục thiêng liêng, thì còn gì xuẩn ngốc hơn nếu chúng ta từ bỏ để đi tìm kiếm một sự giáo dục xa rời Ngài – để đi tìm sự thông biết không phải từ sự Khôn Ngoan; đi tìm sự thật trong khi bác bỏ Chân Lý; tìm kiếm sự chiếu sáng không phải từ Ánh Sáng; và tìm sự hiện hữu mà không có Sự Sống; bỏ Nguồn Sống của nước sự sống để uống từ những vò nước bể nát cạn khô.

“Kìa, Ngài vẫn kêu mời: ‘Nếu người nào khát, hãy đến cùng ta mà uống. Kẻ nào tin ta thì sông nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng mình’ Giảng 7:37, 38” – *Education*, trang 83.

“Hỡi người giáo chức, . . .

“Cho sự chuẩn bị cao quý nhất của chức nghiệp của bạn, tôi chỉ cho bạn những lời, cuộc sống, và các phương pháp mà vị Thầy Cao Cả nhất của mọi người thấy. Tôi tha thiết kêu gọi bạn hãy học theo Ngài. Đây là gương mẫu lý tưởng thật sự cho bạn. Hãy gìn giữ lý tưởng ấy, suy gẫm nó, cho khi Thánh Linh của Vị Thầy thiêng liêng chiếm hữu trái tim và cuộc sống của bạn.

“Chúng ta ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hóa nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Chúa, là Thánh Linh” (2 Cô-rinh-tô 3:18).

“Đây là bí mật của sức mạnh đối với các học sinh của bạn: Suy gẫm về Ngài.” – *Education*, trang 282.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nền giáo dục Cơ Đốc, các cô thầy cũng như học sinh đã biết Đức Chúa Giê-su là Vị Thầy Cao Cả nhập thế để dạy dỗ và làm gương cho chúng ta, thì các giá trị và hành động nào phải là quan trọng đối với chúng ta?
2. Các bậc phụ huynh và giáo chức Cơ Đốc giáo có một tiêu chuẩn cao mà họ phải theo để phản ảnh bản tính của Đức Chúa Trời như được mặc khải trong cách sống của Đức Chúa Giê-su. Nếu chúng ta không hội đủ tiêu chuẩn cao này thì phải nên làm gì?
3. Trong lớp, thảo luận về câu hỏi cuối bài học ngày Thứ Năm. Sự ra đời, sự sống và cái chết của Đức Chúa Giê-su dạy gì cho chúng ta về bản tính của Đức Chúa Trời? Vì sao điều này giúp an ủi chúng ta, đặc biệt trong những khi chúng ta bị thử thách lớn?